

مادر

تو را دوست دارم
مانند نمکی که در نان هست
تو را دوست دارم
مانند شبی که تب دارم
آن وقت که در تب، بیدار می شوم
و آب گوارا می خورم
تو را دوست دارم
مانند هدیه ای که هنوز باز نشده است
تو را دوست دارم
مانند پرواز بر فراز دریا!
تو را دوست دارم
همان قدر که زنده بودن را دوست دارم.

● شاعر: ناظم حکمت ● ترجمه ی آزاد: پریسا برازنده

